

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia:
Brașov, piața mare Nr. 30.

Soritori nefranate nu se
primesc. — Manuscrise nu se
retrimite.

INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiune în Brașov și la ar-
măturile Birourilor de anunțuri:
în Viena: M. Dukas, Heinrich
Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppelt,
Nachfolger; Anton Oppelk, J.
Darmberg, în Budapesta: A. V.
Goldberger, Eckstein Bernat; în
București: Agence Havas, Suc-
cursale de Roumanie; în Ham-
burg: Karoly & Liebmam.

Prețul inserțiilor: o serie
garmond pe o colônă 6 cr. și
30 cr. timbru pentru o publi-
care. Publicări mai dese după
tarifă și învoială.

Recizame pe pagina a 3-a o
serie 10 cr. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LVII

„Gazeta” iese în săptămânal.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.

N-rii de Duminecă 8 franci.

Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la d. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov
a administrațiune, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etajul I:
1. pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.

Cu dăru în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 147.

Brașov, Mercur 6 (18) Iulie

1894.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI” Cu 1 Iulie 1894 st. v.

s'a deschis un nou abonament,
la care invităm pe toți amicii și
apriinitorii folei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 12 fl.
pe șase luni 6 fl.
pe trei luni 3 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 40 franci
pe șase luni 20 „
pe trei luni 10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe un an 2 fl.
pe șase luni 1 fl.

Pentru România și străinătate:

pe un an 8 franci
pe șase luni 4 „

Abonarea se poate face mai ușor
prin mandate postale.

Administrațiunea
„Gazetei Transilvaniei”.

Ministrul Hieronymi în Ardeal Brașov, 5 Iulie v.

Scirea despre călătoria minist-
trului de interne unguresc Hiero-
nymy în Ardeal se adeveresc. Pre-
cum suntem informați, ministrul
va sosi în Clușiu Joi dimineața, în 19
l. c., și după ce va visita pe alegē-
torii săi din Cara, cercul Cojocnei,
va pleca încă în seara acelei zile la
Deșiu. De aici va merge la Bistrița,
Turda, Sibiu, Alba-Iulia, Deva etc.

Se impune înainte de toate in-
trebarea: Ce scop are această călē-
toria a d-lui Hieronymi, întreprinsă
tocmai acum, în toiuul verii?

Dacă ministrul de interne are
de scop să se convingă cu ochii
săi proprii despre mersul adminis-
trației în Ardeal, atunci nu și-a a-
lesu bine timpul, căci mare parte
dintre funcționarii sunt duși în ce-
dieu pe câte 4—6 săptămâni și totu
aparatură administrativă merge mai
încet și mai greoi în aceste zile
caniculare.

Precum se vede însă, d-lui Hie-
ronymi nu vine în Ardeal cu in-
tențiunea de a controla mersul ad-
ministrației, ci călătoria sa urmă-
rește alt scop. În privința acesta
ne dă oarecari deslușiri „Neues P.
Journal”, una din foile semi-oficiose,
care, anunțându hotărîrea ministru-
lui de a visita ținuturile din Ardeal,
scrie:

„Ideile umane și de om de
„stat”, ce le-a desfășurat ministrul
„de interne în cunoscutul său dis-
„curs asupra cestiunii naționali-
„tăților ținut în cameră, îl face
„să apară ca personalitate aptă pen-
„tru misiunea de a face o călătoria
„de studii în Transilvania. Noi aș-
„teptăm multe dela această călēto-
„ria. Aparițiunea ministrului, ime-
„diata comunicare, la care va da
„privilegiu, poate să scotă la iveală
„puncte de atingere și poate să împră-
„știe multe neînțelegeri”.

După aceste numita toia reco-
mandă ministrului să examineze cu
această ocaziune „raporturile” și „per-
sonele conducătoare”, căci este con-
vinsă, „că populațiunea română a
Ardealului său cel puțin partea
cea mai bună și mare a ei poate fi
câștigată pentru ideea statului ma-
ghiar unitar”, și finesce cu cu-
vintele: „Primul pasu *seriosu și du-
rabila pacificare* este poate cel mai
greu. Să sperăm, că va succede...”

Așaderă d-lui Hieronymi vine
în Ardeal ca să facă pasul cel
dintău pentru o „seriosă și dura-
bilă pacificare” a Românilor, cău-
tându „puncte de atingere” cu ei

și să câștiga pentru ideea de stat
maghiar.

Și când s'a decis ministrul
de interne unguresc a călători prin
Ardeal cu această misiune de „pa-
cificare”?

Tocmai în momentul, când Cu-
ri regescă a pus pecetea pe sen-
țița de condamnare a Curții cu
juați din Clușiu în procesul Me-
morandului, care a produs atâta
amărăciune în sinul națiunii ro-
me, și imediat după ce minist-
trul, totu în urma acelei sentințe,
a lăsat, printr'o ordinațiune vol-
nă și ilegală, comitetul partidei
naționale române, ce a fostu trasu
în jucată și ai căruia membri au
fost osândiți în cea mai mare parte
la cele mai barbare pedepse.

Intr'adeveru, nu putea fi un
moment mai rău ales, de a căuta
„puncte de atingere” cu Românii.
Și-lui Hieronymi, care s'a laudat,
că a mobilizat totă gendarmeria
din Ungaria și Transilvania spre a
supuna nemulțămirea adencă, ce s'a
manifestat cu deosebire din inci-
dentul procesului Memorandului în
sinul poporului român, trebuia
să dea sēmă de acesta. Cum i-a
putu veni der în gantu a căuta
tocmai acum „puncte de atingere”
cu Românii?

Acăsta numai așa ni-o putem
explia, că d-lui Hieronymi mai su-
ferență de ideea ficsă, ce a desfășu-
rat astă toamnă în discursul său
din ameră, după care partida na-
țională română n'ar avé nici o ră-
dăciă în poporul „pacinic și
ușor de guvernat” și totă nemul-
țămirea acestuia ar fi produsă mai
mult în mod artificial de cătră
„agitatori”.

Li bine, ministrul de interne
va aș ocaziune a se convinge, dacă
așa ste, cum i-s'au spus lui, ori că
în realitate situațiunea se prezintă
cu totul altfel; se va pute con-
vinge, că nemulțămirea în sinul po-

porului țeranu este mai mare chiar,
decâtu la clasele inteligente, și că
adese-ori lupta și acțiunea acestora
în serviciul cauzei poporului este
numai un ecou palid al strigăte-
loru de durere, ce iesu din sinul
lui.

Are privilegiu d-lui Hieronymi de
a se informa mai bine, der nu cu
ajutorul organelor subalterne va
pute ajunge vre-odată la acestu re-
sultat.

Aceste organe administrative
se voru întrece în servilismul lor
bizantin de a-i face ministrului o
primire strălucită și, ca totdeuna,
se voru strădui a face să ia parte la
festivitățile de primire și Român.
Omen ignorant și slab de ângeru,
iși gândesc ei, se găsescu pre-
tutindenii, de ce se nu fiă der
aduși, la nevoia chiar cu forța,
la bachanalele, ce se voru arangia
în onorea ministrului de interne și
spre glorificarea „liberalismului” ma-
ghiar și a preteniei mulțumiri, ce
ar domni în țeră?

Ori câtă silință și-ar da însă
subalternii d-lui Hieronymi, ei nu
voru pute face să se schimbe sen-
timentele poporului, care indecă forțe
sobru și scie cine îi voiesce binele
și cine nu.

D-lui Hieronymi poate merge în
pace printre Românii ardeleni, der
ii va găsi pretutindenii plini de ră-
cělă, de mâhnire și de neîncredere,
căci pățaniile lor sunt prea multe
și prea triste.

Apoi Românii mai sciu încă
una și bună. Dacă d-lui Hieronymi
și guvernul unguresc voiescu în
adeveru să împace poporul român,
atunci n'au ce colinda pe la cei
din Deșiu, Bistrița, Alba-Iulia etc.,
ci le stă în voiă a face să se adune
un congresu național român, ca
să afle dorințele și postulatele ade-
verate ale poporului român.

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

O istoria a căsătoriilor.

După Fr. Broemel.

Englezele „Ladies”, cari cu unu mi-
lion sunt în mai mare număr ca „Gent-
lemen”-ii, i-au întrecut pe aceștia pe multe
terene. De multe-ori au eșit învingătoare
nu numai în limbile clasice, ci și în mate-
matică, în filosofie, ba — *mirabile dictu* —
chiar și în logică, cu toate, că în pressă se
aude adese-ori, că „publicul englesu nu
are pricepere pentru logică”. Numai cu
istoria universală se ocupă puțin chiar și
damele cu talentu — pentru scrierea de
romane. Acum însă deodată apare o Lady
Cook, care sub numele *Tennessee Chaplin*
publică o broșură cu titlul modest: „O
scurtă istoria a căsătoriilor”, la totu casul,
dămnă de-a fi criticată, ca o bucată din
„Istoria universală.”

Pe cea dintău căsătorie în grădina *Ede-
mului* nu o amintesc. Deci încă dela in-
ceputu autăra eschide gândul la unu „pa-
radis”. Ce nume dulce! — cu toate că

Bunsen într'o notă făcută la textul biblic
dovedesc, că numirea de „paradis” a
fostu un cuvânt vechiu asiaticu al lim-
bei bactrice și a însemnatu numai un
loc de pășunat îngrădit.

Lady Cook se vede, că nu scie nici de
versurile unui poetu bavarezu, acum mortu,
care reduse farmecul frumșetei ochilor
femeii la împrejurarea, că *Eva*, când a fostu
silită să fugă cu *Adamu* din paradis, nu a
putut să reziste ispitei de-a nu arunca o
reprivire plină de duioșie asupra pompei
admirabile, și de acolo i-a rămasu în ochi
un reflexu, pe care l'au moștenit surorile
ei următoare.

Lady Cook începe cu aserțiunea, ce
ne face să cam dăm din cap: „Dragostea,
după conceptul nostru, în înțelesul ei
cel mai înalt, este curat numai un pro-
ductu al timpurilor moderne!” Concep-
tul elen despre „patima dumnezească”,
ilă declară ca „josnic”. Sărmană Sappho!
Ce ofensă chiar și pentru admiratorii cân-
tecelor de dragoste, create în acelu timp
clasic! „Dragoste, neînvinșă în luptă”,
astfel e srbătorită ea din partea lui So-
phocle. . . Autăra ne spune chiar și aceea,

că devechiul ritu croat de căsătorie se
ține și o palmă, ce i-o da mirele miresei
cu ocaziunea cununiei; ba Lady Cook asi-
gură, că *chiar și astăzi în Ungaria*, Maghia-
rulă îndată după ceremonie „i dă femeii
o lovină cu piciorul!”

Răpirea e foarte vechiă. Nu numai
Paris așese pe *Elena* cea frumoasă, soția
regelu Spartanu Menelaus, la Troja — ci
chiar i tatăl *Joe* se prefăce într'unu tauru
și răpesc pe prințesa *Europa*, ducend
frumoa sarcină în spate prin aceea strim-
tore de mare, care în amintirea acestei in-
tēmplări s'a botezat „Bosforu”. Răpirele
din timpurile vechi, când femeia încă
forma obiectu alu prăzii de războiu, cu
deosebire în *Irlanda* erau în flōre, chiar și
în decursul secolului trecut. Astăzi se
intēmplă de acestea numai ici-colo și foarte
rar; chiar și în Anglia, unde dame tinere
de sport, cari în „grofiatele liniștite” numai
arare-ori ajungu în societate de domni, au
pe jokeul istețu ca singuru însoțitoru la
călărită loră zilnică. Der acesta câte-odată
devine membru alu familiei. Odată îi suc-
cese chiar și unui visitiu bravu de-a mână
cu o Lady directă la altar. Într'o comedie

veche engleză se achită unu acusat pentru
răpire, deorece frumoasă ia asupră-și vîna,
declarand, că nu elu a răpit-o pe ea, ci
ea l'a răpit pe el. Sculpturi vechi ne in-
fățișeză pe răpitoru călare, iubita pe spa-
tele lui ținendu-se de el, pe când tatăl
furiosu alergă în caretă după ei și ame-
nință cu pușca! Poate că călărețul ținea
calea spre *Green-Green*, deorece în locali-
tatea acesta dela grănița scoțiană, faurul,
în urma unui vechiu privilegiu, avea drep-
tul de-a împreuna astfel de părechii.
Suntă acum două generațiuni, de când a
eșit datina acesta din modă, și faurul se
mulțamește acum cu unu onoraru de aur,
er în locul său, ca activu, pășese unu
preot.

Și în Anglia vechiă conservativă de-
vinu omenii totu mai infidelii „timpurilor
vechi bune.”

Cetățenul din Londra, rîvnitoru după
o cunoscință femească, nu-și mai poate cum-
păra soția în tērgul de vaci și oi dela
Schmithfield, din vechia City. Numai arare-
ori se intēmplă, că în provinciă bărbatul
iși vinde soția, ca în vremile vechi, cu fu-
nia de gātu, der astăzi nu și-o mai vinde

Apelul Academiei Române.

Scimă, că din incidentul sentinței pronunțate de Curtea cu jurați din Clușiu, Academia română a decis cu unanimitate a adresa un apel către membri Institutelor de cultură din totă lumea, ca să se intereseze de cauza cea dreptă a Românilor din Transilvania și Ungaria, care e totodată o cauză de cultură generală. Astăzi lăsam să urmeze textul acestui important apel așa cum ni s'a comunicat din partea Academiei române:

În creerii Carpaților, cari din mărețul nod al Alpilor descind spre Răsărit, ca o fortăreață înaintată a Europei centrale și la gurile Dunărei, care-și ia obârșia nu de parte de sorgințile confrăților săi, a Rinului, a Ronului și a lui Po locuiesc Românii, legați prin origine și cultură de popoarele, cari au stat și stau în capul civilizațiunii lumii.

Invasiunile ginților, cari au desființat imperiul roman, au sdruncinat adânc pe acești coloni ai marelui Imperiu Traian, căci ei au fost sfîșiați în mai multe state, sau alipiți politicesc către formațiuni etnice străine de densii.

Cu toate acestea Românii nu au fost desființați, și plini de viață și-au îndeplinit datoria de sentinelă totdeauna trează și totdeauna viteză, când Turcii triumfători în Orientul Europei amenințau creștinătatea.

Pe la finele secolului al cincisprezecelea Papa Sixtu IV scria lui Ștefan Vodă cel Mare, Domn al Moldovei: — „Întreprinderile tale în „contra Turcilor le-ai purtat cu „atâta înțelepciune și cu atâta tăria, „și ele au mărit întru atâta strălucirea numelui tău, încât ești în „gura tuturor și de toți ești laudat, „dat în unanimitate;” er istoricul german Ioan Christian Engel scria despre Domnii Terei-Românești Mihai Viteazul, ucis de mână trădătoare la începutul secolului al șapte-sprezecelea: „Să depunem „flori pe mormântul acestui Domn „de mare însemnătate pentru istoria „lumei, că și el a ajutat, și a ajutat puternic, să apere Europa de „Turci; și de nu s'ar fi născut în „timpuri atât de grele acest bărbat „ar fi făcut minuni și posteritatea l'ar fi pus alături cu Temistocle și cu Ioan Huniade.”

Cât timp țerile române și eroii neamului românesc, între cari numărăm pe Ioan Haniade și pe Mateiu Corvin, au ținut pept în inima Europei. Dér chiar în urmă, când semi-luna înlocuiește

cea de pe zidurile Budei, degradă în timp de doi secol din capitală a Regatului Sântului Ștefan la principala cetate a unui pașalic, Principatele Moldovei și al Terei Românești au rămas totuși cu domniile lor naționale și cu individualitatea lor respectată.

Numai mai târziu luptele dintre Turci și cele două mari Impării vecine au prefăcut Moldova și Bahlahia în câmp constant de bălă și au ingenunchiat sub grea apăsare și pe Românii din alte țări. Acesta este timpul devastărilor materiale și morale, cari păreau voru distruge și îngropa neam românesc.

Indelungatele suferinți, prin cari a trecut neamul românesc, au oțelit însă totuși mai tare și l'au înestrat cu o tenacitate și o vitalitate extraordinară, a cărora expresie vie e depusă în două dicțione populare: „Apa trece, pietrele rămân” și „Românul nu pere”. Astfel au Românii și astăzi concentrați în masă compactă pe același teritriu, pe care ei au fost așezați în primul secol al erei creștine, pășind fără esitare și cu decizie în noua cale deschisă în secolul nostru al progresului omenirii, prin proclamarea egalei îndreptății a nenilor și a popoarelor și a respectului datorit individualității rșunilor, ca legi fundamentale ale vieții omenesci.

În toate țerile unde locuiesc Românii, în Regatul român independent, ca și în statele, ce se învecină cu densul, ei s'au ridicat cu vigore și ocupă o poziție altă și respectată, prin aptitudinile lor, prin progresele desăvârșite, er mai ales prin apucăturile lor listite și pacifice, cari au format dintr'înșii cel dintăiu element de ordine și prin urmare de civilizație în Orientul european.

Tote popoarele europene s'au bucurat de această renaștere a neamului românesc, er Românii s'arătati totdeauna plini de recunoștință către bine-făcătorii și amicii au împăcat pe cei mai mari vrăjmași ai lor. Numai cu națiunea magiară poporul român nu s'a putut înțelege, căci Maghiarii se încet în timpurile noastre, pe cari peșize și prin mijloace violente, se obție astăzi de Românii, ceea ce n'au fost în stare să obție dela ei aproape două milenii precedente — **desființarea Românilor ca națiune.** Maghiarii ceru ca Românii să uite limba, religiunea și obiceiurile lor și să devie Maghiari în

tote emanațiunile vieții lor naționale.

Acesta este cestiunea cea mare, care agită atât de adânc inimile și spiritele poporului român din Transilvania și Ungaria și care culminează acum în sentința Curței cu jurați din Clușiu, care a condamnat până la cinci ani de închisore pe căpeteniile poporului român din Regatul Ungariei, pentru-că aceștia s'au încercat a depune în liști și cu respect gravaminele națiunii, ce ei represintă, în mâinile Suveranului lor — ale Imperatului Rege al Austro-Ungariei, cerend deladensul apărare și dreptate, cerend deladensul ca să înceteze măsurile inice, prin cari în Regatul poliglot al Ungariei cele 6 milioane de Maghiari caută se reducă la ilotismul celorlalte 11 milioane de Nemaghiari — Români (3 milioane), Germani (2 milioane), Croați, Sârbi și Slovaci (6 milioane), cari toți doresc să trăiască în pace frățescă cu Maghiarii, sub ocrotire de legi drepte și egale pentru toți.

Academia Română, cercetătoare a istoriei neamului românesc, păstrătoare a limbei națiunii românești și centrul de activitate al culturii românești, face un călduros apel la membrii Institutelor de cultură ale întregului neam omenesc, ca să se intereseze de cauza cea dreptă a Românilor din Transilvania și Ungaria, care e totu-de-odată o cauză culturală generală. Numai încetându dintre națiuni luptele cu scopu de a se distruge unele pe altele, pacifica și armonica dezvoltare a omenirii prin științe și arte va fi asigurată și lumea va da un spectacol demn de sfârșire, ce au făcut și fac spiritele superioare, cari de secol lucră la progresul constant al omenirii.

București, 27 Mai 1894.

8 Iunie

Maghiarii și Românii.

Scrisoarea d-lui Degubernatis.

Una din cele mai frumoase și mai importante scrisori privitoare la raporturile dintre Români și Maghiari, este fără îndoială scrisoarea, ce a adresat-o, înainte cu trei săptămâni, ilustrul profesor dela universitatea din Roma, Angelo Degubernatis d-lui V. A. Urechia în București. D-lu Urechia a cerut părerea mai multor bărbați iluștri din Italia, Franca, etc. asupra procesului Memorandului și a situațiunii politice dela noi. Intre răspunsurile, ce le-a primit, cel al d-lui Degubernatis este cel mai remarcabil, cu atât mai virtos, cu cât este sciut, că d-lu Degubernatis a fost unul dintre cei mai călduroși apărători ai Maghiarilor în luptele lor de emancipare națională.

Etă textul acestei scrisori:

Roma, 22 Iunie 1894.

Scumpe și onorate amici!

Prima D-Tale scrisore m'a găsit copleșit de treburi; neputend imediat răspunde, credeam că ți-ar veni prea târziu declarațiunea, ce imi cere scrisoarea D-Tale, mi-se pare cu urgență. Imi propuneam negreșit să răspund, după terminarea esamenelor, ce ne ocupă în tote zilele acestea, fără să mă grăbesc și să-ți grăesc ex abundantia cordis. Dér deore-ce mai este încă vreme, deorece D-ta vești periculum in mora, deorece imi dai a înțelege, că pe acolo s'ar ispiți unii de a explica tăcerea mea prin tema mea de a plăcea Maghiarilor, etă ți scriu în pripă, ca să-ți spun la rândul meu, că găsesc nici mai mult nici mai puțin, decât monstruos cele ce se petrec în Ungaria în privința Românilor.

Nu, nu'mi e frică nici-odată, că voi

displăce cuiva, când am de a vorbi despre adevăr și despre justiție.

Am mari simpatii pentru Maghiari, și le conserv, dér nu mai găsesc spiritul lor liberal și cavaleresc în cele ce au întreprins contra Românilor din Transilvania și Bănat.

Este evident, că Maghiarii n'au meditat destul istoria. Ei n'au ținut nici un cont de posibilitatea acestei resurecțiuni. Intrat'au ei în Europa ca un popor răboinic, de cuceritori; și au parvenit, în secol de miserie și de barbarie, să supună țerani (români), cari își arau ogorele lor. Dér Dumneșu nu permite ca poporele să fid în eternă sclăvie. Când domnitorii lor se topesc în somn, Dumneșu permite răsăritul vechilor sclavi; el le însușă spiritul său și le dă o nouă conștiință de drepturile lor.

Maghiarii reclamă pentru ei înșiși toate simpatiile noastre, de tot respectul nostru, dér în același timp ei pretind privilegii nepomenite; ei vor să fid stăpâni peste Români și ceru ca Românii să le rămână slugile lor. Ei, acesta nu mai este posibil, nu mai este admisibil. Ceea ce Casa de Habsburg a făcut pentru Ungaria, boierimea maghiară ar trebui să aibă curajul să o facă pentru Românii din Transilvania și Bănat, să le acorde toate beneficiile libertății, ce și ei, Maghiarii, le-au meritat, și de cari ar deveni nedemni, de ar scoi să respecte la rândul lor libertatea unui popor, ce a eșit din minoritate.

Românii sunt adevărații urmași romanizați ai vechei Dacii; Roma îi adoptase și îi civilisase. Unde Românii i-au fost găsiți, acolo ei au rămas. Și Dacii au dat lumii doi din cei mai buni imperatori romani: Aurelian și Prob, ambii erau din Transilvania. Prin ei Românii au aflat în adevăr dreptu de cetățenie în lumea civilizată. Istoria maghiară și ea însăși e plina de suvenir române gloriose. Să nu desprețescă Maghiarii pe vechii domni ai pământului; nu se mai pte la finea secolului nostru terorisă popore întregi; justiția internațională, da, nu are altă tribună decât opinia publică, dér această opinie este veștitoare pentru tirani și condamnă la dispreț și isolare; și izolarea este mărta.

Iubesc pe Maghiari, dér găsesc, că ei au mai mult de pierdut decât de câștigat din violențele lor actuale. Desperarea e un rău sfetnic. Suvenirul anului 1848 n'ar trebui să deștepte în boierii maghiari atâta ură, câtu să-i sfătuesc să fie prudenți. Prin spiritul de frățietate Maghiarii pot dora câștiga inima Românilor; decât acea frățietate trebuie să fie absolută și sinceră și fundată pe un simțământ de perfectă egalitate. Minoritațile sunt puternice întru câtu ele reprezintă civilizarea și viitorul în fața barbariei și a trecutului, dér la ora în care suntem, persecuțiunea maghiară contra Românilor devine o faptă barbară, care nu mai e de timpul nostru; nobilimea maghiară să-și vină la calea dreptă. Ea ni-a fost până aci cu totul simpatcă; dér în acest momentu toate simpatiile Europei sunt întorse spre martiri (români). De ce dér faceți martiri?

Parcă aud pe amicii mei Maghiari strigându-mi: „D-ta nu scii totul; decât ai puté vedé cum Românii se agită contra noastră, ai găsi prea naturală apărarea noastră și ai justifica temerile noastre. Românii au intrat în ilegalitate; nu vom să-i facem a reintra în lege.”

Eu li-ăși răspunde: „Nu vréu să știu nimica; eu vedé două popore înarmate unul contra altuia, și dintre care Maghiarii se credu cei mai tari. Apoi eu poftesc, ca să depuneți armele, d-lor Maghiari, și să îmbrățișati, ca pe nisce frați, și mai ales ca pe nisce egali, pe preținșii voștri neamici, pe preținșii voștri rebeli. Nu încapé rebeliune între frați.”

„Voi nu puteți să-mi diceți, că Românii sunt rebeli la lege. Legea nu este lege, întru câtu n'a fost făcută împreună de voi și de Români, în o condițiune perfectă liberă. Dacă Românii vor să aibă un parlament al lor, n'aveți nici o îndreptărire de

pe bani, ci numai pentru câte-o cină bună în cârciumă.

Mai deunăci, o ființă femeiească își schimbă „pe câștigătorul de pâne”, cum se numesce ici-colea soțul, pentru câte-va litre de bere, pe cari vândătorul le beu împreună cu „nou fabricata păreche.”

Se înțelege, că comediile aceste n'au nici o basă legală. „Vândătorul” își pte érași reclama „obiectul” dela „cumpărător”, seu „obiectul” se pte érași „refugia” sub coperișul vechiu, fără ca „cumpărătorul” să aibă dreptu a cere vre-o despăgubire.

Pe insulele Fidshi costă o femeie — acolo însă cu dreptu definitiv — un dinte de balenă, seu o pușcă! În Uganda din Africa, indigenul avansat acum la „supus englez”, pte pretinde la tégul de femei dela socrii, ca dește, șese aoe de cusut — fără de acesta nu are valere legătura!...

În Tartaria, doritorul de căsătorie dăruiesc părinților fetei douăzeci funți de unt, ca preț al cumpărării, însă —

omă cu minte! — nu îndată, ci numai după un anumit timp, decât se snte îndestulit cu obiectul său cumpărat!...

Anumite teorii anarchiste ne amințesc de „căsătoria pe ună anumită timp”, care este în datină la secta creștină Nestorianilor din Asia centrală. Dacă se căsătorește o păreche cu aprobarea părinților de ambele părți, atunci părinții fetei primesc ca daru o sumă de bani. Căsătoria se încheie pentru ună anumită șiră de ani. După ce trec aceștia, căsătoria se pot érași despărți, după cum fi vine bine unuia seu altuia din ei. Dacă însă nu s'au săturat unul de altul, și doresc să împartă și mai departe între ei bucuriile și supărările vieții, atunci ei încheie un nou contract de căsătorie pe un nou șiră de ani, plătind din nou părinților contra-hentei femeesol. Pentru justificarea modului acestuia de căsătorie, se dice, că prin acesta se evită „căsătoriile neferice” încheiate pe întréga viață.

(Va urma).

refusa acestă dreptă, pe care voi înși-ve reclamată pentru voi atât de viu, atât de lung timp și cu atâtea nobile sacrificii. Devine crimă de leasă patrie, de leasă stare agitațiunea română, ca să dobândească o mai mare libertate?

„Vechii țărani români au învățat a se și a ceti, și nu mai vor să rămână și sclavi. In locu de a-i persecuta iute mâna voastră Românilor, ca să ridice din vechia stare de avilire.

„Etă o cucerire morală asupra rassei țâne, care vă va face mai multă onore, atât totă această pretinsă putere materială, care vă va împinge ér spre feudate. Păziți-vă, scumpul amici, de ispita ca să vă asigura temelia sdrobindu-o; o să prăbușiți înși-ve!“

Etă cam ce ași vré să spună eu Marilor, chiar cu risicul de a fi persiflată naivă. Dér eu sunt de părere, că viiul, ca și împărăția cerurilor, este alu oru simpli; și eu preferă și de astă-dată, totdeauna să mă dau pe partea celor opriti. Cu tôte-că opresorii au aerul mai alucit și cu tôte-că ei sunt, de-o-camătă, cei mai tari și cei mai cuminti. Eu scûc forța și înțelepciunea, cari sunt așa felu!...

Nu știu, scumpe și onorate amice, că am răspuns la apelul d-tale cum fi dorit. Grăbindu, ca să-ți parvină estă scrisore, nu am timp de a o receti a mai adăuga; dér așa speră, că acum fi destul de persuadat, că blamez Maghiari în or-oc întreprindere violentă loră contra Românilor, și că cauza Românilor învinși trebuie să placă lui Catone tuturor celor, cari admiră în Catone porul aprôpe divin al libertății și al știției.

Devotatul d-tale
Angelo Degubernatis.

SCRIRILE ȚILEI.

— 5 (17) Iulie.

Ministrul Hieronymi în Ardeal. Petim în „Kolozsvár“ de ađi, că ministrul Hieronymi va sosi în Clușiu Joi, 19 Iulie, la orele 5,55 dimineața. De-aici va leca la 8^{1/2} spre Clușiu-Carâu. Încă în dearsul dimineații va ține o vorbire înaintea alegătorilor, pronunțându-se asupra situațiunei politice interne. Va fi apoi banhetu. In aceeași ȝi ministrul va călători mai departe în părțile țării, despre cari am scutit ieri amintire.

—o—

Impușcături și bătăi de mörte. Cemu în „Tribuna“: In Comuna Mogoș s'au petrecut lucruri grave. S'a pușcată asupra ȝstorilor români și unu bėtrănu Român a scutit bătutu de mörte.

—o—

Impertinență jidovescă. In fiuica dano-maghiară din locu vedem de unu timp încoc publicându-se o sumă de inuatiuni și impertinențe miserabile debitate la adresa Românilor și a societății omănesce din Brașov. Cea mai obraznică între tôte este notița publicată în numărul 87 sub titlul „Oláh szinü...“, în care se acăță într'unu modu nerușinat de melaliile cu inscripția „Totulu pentru națiune“, se le pörta damele române din locu, ca lecorația. Jidanii dela infecția maghiară eru cu mare ifosu, că au vėdutu pe strade jum domnișorele B. I. Popovici se fãliau cu medalile, in modu demonstrativu, apoi iți, că nu vréu să glumescă, dér decă domnișorele române voru fi întimpinate pe strade într'unu modu nu prea măgulitoru de cătră tinerii (maghiari, se'nțelege) cu țânge infocatu (de-alu lui Nathan?—Culeg.) atunci se n'o ia in nume de réu, căci acățuena nasce reacțiune. După acăță expectare nerușinată, șachterii dela „Monitorul jidovescu“ din locu își iau voiă a strage atențiunea poliției orașului asupra pretinsei demonstrațiunei provocătoare, ce se face cu medalile, și încheiă dicendă, că ar fi bine să li-se spună domnișorelor române, că se se acățte la eventuale nepăceri — Auđi acolo! Ne amenință cu furia urbată a șovinismului degeneratu la inulte și atacuri pe stradă. Adecă cum, jidănilor? O să ne tocați in capu? Pof-

tiți, decă aveți curagiu! Din parte-ne implinim o datoriă socială și națională, când atragem atențiunea Românilor brașoveni asupra acestor mürdare insinuațiuni și impertinențe jidovesce.

—o—

Persecțiunii Lui „P. Lloyd“ i-se scrie din Clușiu: V.-comitele din Bistrița contele Lázár, a introdusu cercetare disciplinară in contra primarilor Dumitru Ghișu din Caila și Ioan Simonu din Ragla, precum și in contra casarului comunaltu din Blășieli, Stefanu Maroșanu, pentru agitațiuni naționaliste, și i-a suspendatu din posturile lor. Cu toții au apelatu la comitetul administrativ, care in se sub presiudu comitelui-supremu Paulu Bethlen, a confirmatu suspendarea.

—o—

Convenția comercială cu România. Ministrul ung. de comerț a compus și tipăritu datele referitoare la ridicarea esportului Austro-Ungariei in România. Interesății potu primi aceste date in biroulu camerei comerciale din Brașov.

—o—

Cursu de lucrul de mână in România. Ni-se comunică, că d-lu profesor George Moianu, va deschide in Bucuresti unu cursu de lucru manualu pentru învățatorii din România. Cursulu va dura dela 1—31 Augustu v. c.

—o—

Arestarea asasinului ȝiaristului Bandi. „Agenția Stefani“ anunță, că in urma inuatiunilor date guvernului franceșu de ministerul de interne italianu și in urma cererii agentului consularu al Italiei la Bastia, autoritățile acestui orașu au arestatu pe anarchistulu Oreste Luchesi, autorulu presupus alu asasinatului ȝiaristului Bandi din Livorno.

—o—

Religiunea mosaică in Rusia. „Noveje Vremja“ afă, că se va institui o comisiune specială, compusă de unu președinte și de patru membri israeliti, pe lângă departamentul afacerilor confesionale, pentru a rezolva chestiunile privitoare la religiunea mosaică.

—o—

Logodnă. Din Brețeu ni-se anunță logodna d-lui George Borănescu, cu domnișora Elena Dimianu, ambi din Brețeu. — Fiă in oesu cu norocu!

—o—

Musica militară va cânta poimăne (Joi) pe promenadă următoarele piese: 1. Oblidul: Sarga Csikó, marș; 2. Thomas: Ouvertu la Mignon; 3. Waldteufel: Immer oder nimmer, vals; 4. Nesvadla: Parafraza la Loreley; 5. Ventură: Hora Sinaia; 6. Sommer: Eine Promenade, mare potp.

Dela cursulu de maghiarisare din Sárospatak.

Com. Zemlinu, 14 Iulie 1894.

Stim. D-le Redactori! In 26 Iunie am căpătat aspră porocă dela inspectorulu ungurescu de școlie alu comitatului Sălagiu, ca pe 8 Iulie n. c. să mă presentu la cursulu suplementaru pentru învățarea limbei maghiare, ce s'a deschis in Sárospatak din comitatulu Zemlinului.

Sunt omu bėtrănu și scieam, că nu voiu mai puté in etatea acățta să învățu per'ectă o limbă atātu de grea, cum este cea maghiară. De aceea la începutu voiam să nu mă supună poruncei inspectorului. De frică însă, ca nu cumva prin acățta să-mi contragă in măsură și mai mare ura inspectorului și la urmă să mă vėdu huiđuitu din postu și aruncatu pe stradă, acum la bėtrănețe, m'am hotăritu să ascultu.

Am plecatu in 7 Iulie, am trecut pe la Tocai, alu căru dealu, plantatu odată cu vii, din cari se producea vinulu celu vestitu, acum — mulțamită filoxerei — este plantatu cu cartofi, cucuruz etc. In dimineața ȝilei următoare, după o călătoriă împreunată cu cheltuieli destulu de mari, am ajuns in Sárospatak.

Aici am fostu condusu la cartir, mi-s'au datu haine de patu, ér costulu ilu

primim dela preparandiă pentru 32 cr. la ȝi. Am atatu aici 20 de învățatori, între cari se ată și unu Sasu din Sibiu și — cu mine cu totu — 3 Romani din Sălagiu; ceilalti sunt parte Ruteni din comitatulu Beregu ș Ungu, parte Slovaci din Sepes-Saros. Unu dintre învățatori sunt bėtrani, de câte 5 ani, cari funcționeză ca învățatori de câte 8 de ani și știu unguresce bine, cu tôte acestea însă au fostu constrinși să vină la ursu.

Dei puțin la număr, suntemu împărțiti in două clase paralele, in cari se propuneuna și aceeași lecțiune de câte doi profesori. Prelegerile încep la 7 ore. Dela 7—8 ni-se propune din „constituțiune“ (alkotmány-tan); dela 8—9 cetitul maghiaru ș ȝicerea bucăților cu cuvintele nostre; ela 9—10 teme scripturistice (se scriem ațelesulu piesei cetite in unguresce, se să punem întrebările cele mai esențiale și se răspundem la ele); dela 10—11 popunere practică din limba maghiară (em vomu învăța pe copii unguresce); ela 11—12, insoțiți de unu altu profesor, mergem la preumblare, avendă de-a coversa unguresce.

La 2 ore urmēză prănzulu, in decursulu ȝruia érăși suntemu sub supraveghierea nui profesor, așa că nu putem vorbi ni unu cuventu in altă limbă, decătu unuresce. Dela 3—4 ore d. a. vine unu presoru, care tôte ora vorbesce cu noi și rētează, ce au propus ceilalti; dela 4—5 gramatica limbei maghiare, ér dela 5—7 avnă preumblare, in decursulu căreia, su controlulu unui profesor, conversămți discutăm împreună, se'nțelege totu in mba maghiară.

Aș ne petrecem ȝilele aici, in Sárospatak unde nu ni-se dă ocașiunea de-a auđi alt limbă, decătu ungurescă.

Au fostu și la biserica rutēnă din locu, ide tôte cărțile sunt traduse pe ungie. La liturgiă, preotulu ȝice ecteniile utenese și cantorulu răspunde tot rutenesc. Cântările însă, ca „Mărire Tatălu“, „Și acum“, „Sfinte Dumneșeule“, „Cari pe Cheruvinu“ etc. se cântă te unguresce. Predicile încă se ținu in limba maghiară; Apostolul și Evangeliacă sunt unguresce. Unu dintre învățatori ruteni spun, că totu așa merge și la in multe comune.

Cale încheiere mai observă, că aici tērgulu e săptemână se ține Dumineca.

Me multe nu potu scrie, căci mă tem, că nu dea peste mine cutare profesor, sēnē vađă, că mă ocupă cu scrieri române, căci aru fi réu.

Unulu dintre cei trei.

letreceri de véră.

Tierimea română din Gherla și juru invită la petrecerea, ce se va arangia la 22 Iulien. c., in localitatea băilor dela Chirău. Venitul curatu e destinat in favorulu iseriei gr. cat. din Gherla.

Patru comitetulu arangiatoru: Al. Lemeny preot, ca președinte; Martinu Cămpea casaru; Ioan Hosszu controloru. Ineputulu la 6 ore sēra. Intrarea de persună 50 cr. Suprasolvirile marinimose se voru primi cu mulțamită și se voru chita pe cale ȝiaristică. Bilete de intrare numai pe lângă arătarea invitațiunei se potu căpeta ela d-lu Martinu Cămpeanu, curatu primaru, și sēra la casa.

— Inteligența română din Șintereagă, și junimea academică din juru, invită la petecerea, ce se va arangia Duminecă, 22 Iulie n. c., in comuna Șintereagă. Venitul curatu este destinat pentru noua biserică din Șintereagă. Intrarea de persună 1 fl. in familiă 80 cr. Ineputulu la 6 ore sēra. Ofertele marinimose se voru cuita pe cale ȝiaristică. Familiile sunt avisate la provisiunea proprie.

— Tierimea română stud. dela Ciachi Gărbău invită la petrecerea, ce se va da Joi, in 6 (19) Iulie c. in Ciachi-Gărbău. Venitul curatu e destinat pentru unu scopu filantropicu.

Comitetulu arangiatoru: Gavrilă Khōmives, președinte; Irimie Mihalfy, Victoru Șandoru, notaru; Stef. Fekete, controloru.

Ineputulu la 8 ore. Intrarea: de persună 70 cr., de familiă 1 fl.

Teologii romani din diecesa gr. cat. oradanu invită la petrecerea ce se va da in 23 Iulie n. c. in pădurea comunei Kraszna Terebes (comitatulu Sătmaru), in favorulu bisericeii gr. cat. din acea comună. Intrarea de persună 1 fl. de familiă 2 fl. 50 cr. Suprasolvirile se voru chita in ȝiaru.

In pausă comitetulu se va îngriji de distragerea publicului cu declamațiuni și hori naționale. Pregătirile s'au făcutu și pentru casu de timp nefavoritoru. Comunicățiunea, cu trenulu de cătră Sătmaru, și Carei dela stațiunea Gilvács sēra la 7 ore, éră la stațiunea din Terebesci voru sta trāsuri la dispoziția oșpeților. Damele sunt rugate a se presenta in costum simplu.

NECROLOGU. Dumineca trecută a rēposatu in Zlatna preotulu român gr. or. de acolo, George Damianu, tatălu d-lui adcatu din locu Simeonu Damianu. Adresandă in tristatei familii condolențele nostre cele mai sincere, lăsăm să urmese aci anunțulu, ce ni-se trimite din partea familiei:

Cu adencă durere aducem la cunoscință încetarea din viētă a neuitatulu nostru soțu, tată, moșu, unchiu, cumnatu, George Damianu, preot român gr. or. in Zlatna, care după-oc a servitu la altariulu bisericeii ȝi națiunei cu credință in decursu de 42 de ani, a rēposatu ađi in 2/14 Iulie a. c. sēra la 9 ore in etate de 64 ani, in urma unui morbu greu, provēdutu cu sfintele taine. Rēmășițele pământesci ale scumpului decedatu s'au aședatu spre odichna vecnică, Lunu in 4/16 Iulie a. c. in cimiterulu bisericeii gr. or. din Zlatna. Fiei memoria binecuvēntată! Ana Damianu n. Jancu, ca soță. Simeonu Damianu, avocat. Basiliu Damianu, protopop gr. or. Victoru Damianu, proprietaru de mine, ca fi. Octavia Damianu măr. Mazuchi, ca fiică, Zoe Damianu nasc. Ciurcu, Aurelia Damianu nasc. Tiepes, Vėduva Elisa Damianu n. Munteanu, ca nurori. Augustu Mazuchi architectu, ca ginere. Zoe, Elena, Anna, Alma, Vasilie, Aurora, Augustu, Valeriu, Romulusu, Vasilie, Elena, Octavia Damianu, sora și sora. Octaviu Mazuchi, ca nepoț și nepote. Aron Popu căpitant montanu reg. ca cumnatu. Elena Popu nasc. Jancu, ca cumnată. Nicolae Damianu, Ioan Bogdanu, Maria Mihaiu nasc. Damianu, Silviu Damianu nepoți de frate.

DIVERSE.

Madama Carnot a refusată ori și ce daru național in aducere aminte de soțulu ei. In noua ei locuință, lângă podulu Alma, va trăi între împrejurări modeste din renta ei, care numără numai 5000 franci. Fii lui Carnot voru eredi pe buna lor, madama Hippolita Carnot, care are două castele, unulu lângă Fontainebleau și altulu in Charente. Asemenea voru eredi fiu fostulu președinte și o parte din otelulu Maurice din Parisu, care aruncă o rentă anuală de 150,000 franci.

Literatură.

A apărutu Nr. 13 alu escelentei reviste ilustrate pentru familiă „Vatra“ cu următorulu sumar: Nepotulu lui Mih.-Viteazulu, de I. Slavici; Unde e mai bine? de St. Basarabeanu; In primăvară (Poesie) de H. G. Leca; Fata leneșă, Poveste de N. D. Popescu; Letiția (Novelă) de I. Rusu-Șirianu; Mara de Ioan Slavici; Amu prinsu minte (Poesia) de L. Dauș; Himnuri din Rig-Veda, de G. Coșbuț; ȝi aniversală, după Dykens, de E. Florescu; Ce se întâmplă cu animalele mörte, de G. Vasiliu; Expoziția artiștilor romani in viētă **; Felu de felu **; Ilustrațiile. Prefectura poliției capitalei; Mihai Viteazulu la Praga; Reduta dela Clușiu; Meetingulu din Bucuresti; Deschiderea canalului Tulcea-Sulina; Expoziția artiștilor in viētă: Surprinsă; Ce mă facă acum? Marchisa; Capu de expresiă; Părinții cinceni; La țără; Copilu dormind; Biblis schimbată in isvoru; Sadi Carnot; Moode.

La București a apărut o frumoasă colecțiune de versuri, sub titlul: **Melancolie**, datorite condeiului d-lui **Ilie Emanoilu Ighelii**, autorul mai multor scrieri literare și beletristice. Prețul unui exemplar, constătorul din 142 pag. cu 67 poezii, este 2 lei. — De același autor a apărut **Voluntarulul**, idilă în versuri (piesă teatrală). Prețul 2 lei.

Ambele aceste scrieri se pot procura și dela librăria: **N. Ciurcu**, în Brașov.

In editura librăriei **Ciurcu** din Brașov a apărut: **Greșelile învățătorilor** de **James L.-Hughes**, în românește de: **Vasile Goldișu**, profesorul. Form. 8° de 103 pag. Prețul 50 cr. — Cartea acesta constă dintr-o mulțime de povești pedagogice practice, cari pentru toți bărbații de școală, dăr mai ales pentru învățători și pentru cei ce se ocupă direct cu instrucțiunea, sunt de foarte mare valoare. Învățătorii vor găsi în cartea acesta o călăuză bună și credincioasă, care le va ușura calea spre progres și-i vor pune în posibilitatea de a-și împlini mai cu succesul chiămarea lor. De aceea ne și grăbim a recomanda atențiunei lor această folositoare carte.

In Cernăuți a apărut: **Novelă de castel**, poezie, de **T. Robeanu**. Reproducțiã din „Gazeta Bucovinei”.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu**.

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior**.

Curată reciprocitate. — Fără acționari.

Totul venitul revine celor asigurati.

Cel mai mare și bogat institut de bani din lume.

Fondul de asigurare 907 milioane franci.

The Mutual
societate de asigurare pe viață din New-York
fundată 1843.

Asigură viața
după modalitățile cele mai diferite și mai favorabile.

Cu prospecte și cu cele mai bune informațiuni servesc:

Subdirecțiunea Ardelenă sên agentura principală locală
Brașov, ulița Neagră Nr. 45.

61—*

Anunțuri
(insertiuni și reclame)

Sunt a se adresa subcrisei administratiunii. In casl pu-

blicării unui anunț mai mult de odată se face scădemânt, care crește cu cât publicarea se face mai de multe ori.

Administrațiunea „Gaz. Tr.”

Cursul la bursa din Viena.
Din 16 Iulie 1894.

Renta ung. de aur 4%	121.
Renta de corone ung. 4%	96.
Impr. cail. fer. ung. în aur 4 1/2%	127.
Impr. cail. fer. ung. în argint 4 1/2%	108.
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	124.
Bonuri rurale ungare	98.
Bonuri rurale croate-slavone	98.
Imprum. ung. cu premii	150.
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	142.
Renta de hârtie austr.	98.
Renta de argint austr.	98.
Renta de aur austr.	122.
Losuri din 1860	147.
Acții de-ale Bancei austro-ungară	1000.
Acții de-ale Bancei ung. de credit.	441.
Acții de-ale Bancei austr. de credit.	354.
Napoleonori	9.
Mărci imp. ger.	61.17.
London (lire sterlinge)	124.
Rente de corone austr.	97.

Cursul pieței Brașov.
Din 17 Iulie 1894.

Banote rom. Cump	9.87	Vend.	9.
Argint român. Cump.	9.80	Vend.	9.
Napoleon-d'or Cump.	9.93	Vend.	9.
Galbeni Cump.	5.85	Vend.	5.
Ruble rusești Cump.	13.3 1/2	Vend.	—
Mărci germane Cump.	61.	Vend.	61.
Lire turcești Cump.	—	Vend.	—
Seris. fonc. Albina 5%	101.25	Vend.	102.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferre de stat r. u. valabilu din 1 Maiu 1894.

Budapesta Predeal										Ghirisău—Turda										
Tren de persón.	Tren de accel.	Tren român express	Tren de persón.	Tren de accel.	Tren de persón.	Tren de accel.	Tren de persón.	Tren de accel.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	
10 —	8.05	8.05	2.15	pl.	Viena	sos.	3.—	1.55	1.55	20	6.25	7.33	11 —	4.—	10.17	Ghirisău	5.10	10.30	3.30	9.12
8.25	2.10	1.55	6 —	9.15	Budapesta	↑	5.50	7 —	7 —	50	8.15	7.53	11.20	4.20	10.37	Turda	4.50	10.10	3.10	8.52
11.24	4.07	3.53	9.05	11.12	Szolnok	↑	2.30	5.23	3.50	46	4.55	12.06	3.46	1.21	105	2.24				
3.46	7.08	1.50	2.12	sos.	Oradea-mare	pl.	2.25	11.01	43	12.23	2.18	10.44	88	11.41						
4 —	7.15	2.24	2.19	pl.	Mező Telegd.	sos.	1.52	10.07	43	11.07	1.26	9.30	47	10.32						
4.39	7.43	3.03	2.49	Rév	↑	5.40	12.47	8.31	78	9.04	4.52	12.17	7.53	69	9.					
5.22	8.18	3.46	3.24	Bratoa	↑	2.55	6.53	8 —	8 —	8 —	6.16	3.31	8.42	6.08						
5.45	4.07	4.53	4.17	Ciucia	↑	2.—	11.01	6.14	25	7.30	8.42	6.08								
6.34	9.07	5.32	4.50	B-Huiedin	↑	10.45	5.45	48	6.47	6.47	8.42	6.08								
7.18	9.37	6.24	4.50	Ghirbău	↑	9.23	3.51	3.	5.21	5.21	8.42	6.08								
8.05	10.37	6.59	5.55	Ciusu	pl.	8.53	3.06	20	4.47	4.47	8.42	6.08								
8.49	8.40	6.11	6.11	Apahida	↑	8.23	2.11	20	4.2	4.2	8.42	6.08								
9.06	9.08	6.27	6.27	Gbirisău	↑	8.06	1.45	134	3.42	3.42	8.42	6.08								
10.08	10.40	7.27	7.27	Cucerdea	↑	7.59	1.10	2.49	2.49	2.49	8.42	6.08								
10.37	11.25	7.50	7.50	Uioara	↑	7.30	12.24	2.13	2.13	2.13	8.42	6.08								
10.59	11.54	8.17	8.17	Vintul de sus	↑	6.56	11.29	1.18	1.18	1.18	8.42	6.08								
11.07	12.04	8.17	8.17	Aiud	↑	6.54	11.14	1.01	1.01	1.01	8.42	6.08								
11.31	12.34	8.17	8.17	Teiuș	pl.	6.41	10.55	12.46	12.46	12.46	8.42	6.08								
11.48	11.40	1.—	8.33	Creoiunel.	↑	6.20	10.21	12.16	12.16	12.16	8.42	6.08								
12.25	11.55	1.40	8.38	Blașiu	↑	5.53	9.42	11.39	11.39	11.39	8.42	6.08								
12.50	2.17	2.35	9.09	Micăsasa	↑	5.33	9.13	11.17	11.17	11.17	8.42	6.08								
1.04	3.14	3.34	9.42	Copșa-mică	pl.	4.27	7.45	10.02	10.02	10.02	8.42	6.08								
1.35	3.49	3.49	9.44	Mediaș	↑	3.53	7.01	9.22	9.22	9.22	8.42	6.08								
1.50	4.11	4.11	9.59	Elisabetopol	↑	3.37	6.35	8.05	8.05	8.05	8.42	6.08								
2.13	4.48	4.48	10.22	Sighisóra	↑	3.16	5.58	8.02	8.02	8.02	8.42	6.08								
2.32	5.27	5.27	10.51	Hășfalău	↑	2.45	5.08	7.43	7.43	7.43	8.42	6.08								
3.04	6.10	6.10	11.12	Homorod	↑	2.18	1.42	7.01	7.01	7.01	8.42	6.08								
3.39	7.50	7.50	12.26	Agostonfalva	↑	1.12	1.12	9.30	9.30	9.30	8.42	6.08								
4.01	8.30	8.30	12.58	Apăta	↑	5 —	1.12	9.30	9.30	9.30	8.42	6.08								
5.26	9.03	9.03	1.15	Feldóra	↑	7.45	7.45	440	8.50	8.50	8.42	6.08								
6.08	9.38	9.38	1.34	Brașov	pl.															
6.40	10.25	10.25	2.09	Timiș	↑															
7.16	5.07	5.07	2.19	Predeal	↑															
8.—	5.14	5.14	2.19	Bucuresci	pl.															
11 —	5.59	5.59	3.01																	
12.26	6.29	6.29	3.31																	
1.11	6.29	6.29	3.31																	
8.45	12.20	12.20	9.15																	

Cucerdea—Oșorheiu—Regh.-săs.

Tren de m.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.	Tren de persón.
2.02	8.10	3.11	8.58	pl.	Cucerdea	sos.
3.14	8.51	3.52	9.39	pl.	Ludoș	sos.
5.07	10.27	5.26	11.11	sos.	Oșorheiu	pl.
5.50	10.42	5.36		pl.	Oșorheiu	sos.
7.25	12.15	7.15		sos.	Regh.-săs.	pl.

Careii-mari—Zelău

Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă
5.42	4.10	Careii-mari	9.06	7.05	3.56
10.30	9.01	Zelău	4.20	2.25	6.34

Sighisóra—Odorheiu-séc.

Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă	Tren de mixtă
3.56	11.08	Sighisóra	9.51	5.32	9.51
6.34	1.50	Odorheiu-séc.	7.20	3.—	7.20

Nota: Orel însemnate în stînga stațiunilor sînt a se ceti de sus în jos, cele însemnate îndrepta de jos în sus. Numerii în cuadrați cu linii mai negri însemnăză orel de nôpte.